

Незалежності України



Перспектива

Працюємо для людей
Працюємо для України

№30 (1554) 23 липня 2021 р.

• Тижнева газета •

Заснована в 1991 році

МІСТО ГОТУЄТЬСЯ ДО ЗИМИ

• У ЦЕЙ ЧАС 30 РОКІВ ТОМУ. ХРОНІКА ПОДІЙ •

Звичайно ж влітку, як вчить народна мудрість. На сьогодні ця підготовка з боку УБ ХАЕС включає в себе два основні завдання - рішення проблем з тепло - і електропостачанням. З другим питанням простіше - триває заміна трансформаторів на підстанції нашого міста. На сьогодні один з них вже замінено, з іншим така ж операція буде проводитися буквально на днях. Беруть участь в цій роботі разом із УБ ХАЕС комплекс № 4 та інші будівельні організації. Це електромонтажники МУ тресту «ЕЮЗМ»,

кранівники УМ. Мають закінчитися ці роботи до кінця нинішнього літа.

З теплопостачанням справи йдуть складніше. У даний час монтується трубопровід діаметром 800 мм. Земляні роботи, звісно, при цьому доручені управлінню механізації, фундаменти монтує ВКНПО «Інтеграл», а ось сам монтаж трубопроводу покладено на Славутський ТЕМ.

До речі, остання з цих організацій виступила з ініціативою зробити роботу, про яку йде мова, не за 11 міся-

ців (за нормативами), а за 4. Так що можна сподіватися на успішний результат цієї справи.

У даний час технічна служба головного інженера ХАЕС М. Дудченка вишукує можливість виключити зупинку теплотраси у зимовий період, що обернулося б холодом у квартирах нетішинців. Готується технічне рішення, завдяки якому підключення додаткової нитки теплотраси буде можливе до настання холодів, у плановий період.

А. Мелешко, заступник головного інженера УБ ХАЕС

ГАРМОНІЙНА ОСОБИСТІТЬ З ТВЕРДИМ ХАРАКТЕРОМ



час порода потріскує та осипається, збагнув, що у вугілля дорога ціна, подекуди - життя.

Навчався Володимир залюбки, здоров'ям теж не був обділений. Після школи вступив у Томський політех, де до 1980 року опанував фах інженера-фізика за спеціальністю "Дозиметрія і захист". Пригадує, що в інституті була можливість наочно осягнути ядерні технології, «доторкнутись» до реактора.

А вже потім займався дослідями та вимірами у якості інженера з ядерної і радіаційної безпеки на підприємстві "Об'єднана експедиція" Міністерства середнього машинобудування СРСР у м. Семипалатинськ-21. Так, це там, де досліджували атомні бомби і таке інше. Поїхав у цей віддалений і засекречений край, бо фахівцям відразу давали квартиру, а він уже був одружений.

Від місця дислокації до робочого місця було добрих 140 кілометрів. З радіаційними матеріалами знайомий не за розповідями «бувалих». Одного разу навіть скупався у озері, що утворилося в результаті випробування ядерної бомби. «Ядерні вибухи» не тримають довгий час шкідливі ізотопи, тому ніяких пересторог не виникло», - стверджує Володимир.

До речі, плавання - один з улюблених видів відновлення сил. До цього часу вранці його можна зустріти на водних плесах Нетішина. Проте, 31 грудня 1982 року купання виявилось надто екстремальним. Під час полювання на дичину провалився у холодну річкову воду Іртиша. Гарна фізична підготовка дозволила вибратись на лід. До домашнього вогнища було добрий десяток кілометрів. Обмерзаючи на вітрові, Володимир добіг до хати і звалився з ніг. А на ранок йому повідомили, що відтепер має піклуватись ще за одного члена сім'ї - народився син Роман.

Зрештою, закритість структури, у якій працював Володимир, неможливість без дозволу пересуватись світом, спонукала його до пошуку нового місця роботи. Маючи досвід науково-дослідної і експериментальної роботи, участі у науково-тех-

нічних нарадах і конференціях підвищення кваліфікації у Московському філіалі центрального інституту підвищення кваліфікації інженерів (ЦІПКІ), він не сумнівався, що буде затребуваний у народному господарстві.

Побував у різних місцях України і Росії, залишив свої резюме щодо вмінь і навичок, і серед перших відгукнулись з Нетішина.

Відтак він з січня 1986 року працівник Хмельницької АЕС. Працював начальником зміни відділу охорони праці та техніки безпеки. Вже того ж року з 30 травня по 30 червня був командирований у місто Чорнобиль, де брав безпосередню участь у ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. Багато оповідок може донести до слухача про організацію боротьби з атомом, що вийшов з-під контролю, про героїчні вчинки ліквідаторів.

Після створення на Хмельницькій АЕС цеху переробки радіоактивних відходів, перейшов туди 1997 року на посаду заступника начальника цеху з експлуатації.

Під керівництвом В.В.Константинова була розроблена і діє по даний час «Програма поводження із радіоактивними відходами на Хмельницькій АЕС». За його участі було проведено ліцензування майданчика тимчасового збереження контейнерів типу «ББ-куб», установки спалювання радіоактивного масла, введені в експлуатацію блок збереження будівлі сховища твердих радіоактивних відходів (СТРВ), будівля зберігання відпрацьованих парогенераторів, шатро-навіс над сховищем твердих радіоактивних відходів спецкорпусу, місця збору твердих радіоактивних відходів, розроблена і підтримується в актуальному стані база даних з обліку радіоактивних відходів.

У зв'язку з реструктуризацією підрозділів 2004 року був переведений на посаду заступника начальника з експлуатації цеху дезактивації та поводження із радіоактивними відходами.

До його обов'язків входить: організація технічно грамотної експлуатації уста-

новок та устаткування поводження з радіоактивними відходами згідно із законами України, нормами, правилами та інструкціями; підготовка та керівництво підлеглим персоналом; створення безпечних умов праці. Під безпосереднім керівництвом знаходиться ділянка поводження з радіоактивними відходами та лабораторія контролю радіоактивних відходів. Крім того, до його обов'язків відноситься складання звітної документації відносно поводження із радіоактивними відходами, експлуатації сховищ для збереження радіоактивних відходів, виконання ліцензійних умов, робіт з реконструкції та модернізації, контроль ведення значної частини експлуатаційної документації цеху. Одним з головних завдань є супровід створення на Хмельницькій АЕС комплексу з переробки радіоактивних відходів.

Урівноважений. У роботі використовує багатий досвід та професійні навички, вирішує складні проблеми і задачі, належним чином представляє цех та Хмельницьку АЕС у процесі співробітництва з організаціями, підприємствами, вищестоящими інстанціями відносно питань поводження з радіоактивними відходами.

Веде активний спосіб життя. Ще на зорі своєї діяльності у Нетішині, тренував на базі «коридору» гуртожитка №6 самбістів і дзюдоїстів міста, адже свого часу виконав розрядні норми кандидата у майстри спорту з цих дисциплін.

За високий професіоналізм та вагомий особистий внесок у розвиток атомної енергетики неодноразово був відзначений нагородами Міністерства енергетики та вугільної промисловості України, ДП «НАЕК «Енергоатом» та ВП «Хмельницька АЕС». Пишається, що донька крім виконання своїх обов'язків у ГТЦ станції, активно займається художньою творчістю, а онук виявляє зразки кмітливості у плані маркетингу.

Володимир Вікторович - гармонійно розвинута людина із вольовими рисами характеру і ясним поглядом у майбутнє.

Віктор Гусаров

Характер твердий, нордичний, пройшов випробування Чорнобилем, знається на ядерних технологіях, активний спортсмен, «Лицар спорту» Хмельницької АЕС, відзначений численними нагородами компанії ДП «НАЕК «Енергоатом», гарний сім'янин. Так можна окреслити у кількох рядках особистість Володимира Вікторовича Константинова, заступника начальника цеху дезактивації та поводження із радіоактивними відходами.

Нордичний характер він набув у Норвегії. Саме там, на архіпелазі Шпіцберген у сім'ї шахтарів (мати - маркшейдер, батько - гірничий майстер, згодом маркшейдер) 1957 року Володимир з'явився на світ. За статусом ніби там народжуватись не належить. Але життя є життя. Майже два роки провів малюк на землі архіпелагу. Нині має намір провідати малу батьківщину, бо щось відклалося з того часу у пам'яті і головне - характері.

Далі був Кузбас. Шахтарські містечка живуть своїм суворим життям. Коли батько завів хлопчика у забій, де лише на вприсядки можна пересуватись і весь

Позитивні тенденції у виконанні Колективного договору

На прохання редакції газети про хід реалізації основних пунктів Колективного договору розповів член постійно діючої комісії з контролю за виконанням Колективного договору Сергій Ільющенков. За його словами, протягом першого півріччя поточного року вдалося виконати всі пункти, які були затверджені цього року конференцією трудового колективу Хмельницької АЕС. В їх числі - забезпечення підрозділів засобами індивідуального захисту, покращення житлових умов, де передбачено надання позик працівникам для придбання житла на вторин-

ному ринку. Протягом першого півріччя такою можливістю скористались 11 чоловік.

Протягом двох років діє програма дольової участі Хмельницької АЕС у забезпеченні медичного страхування працівників. За цей період є багато позитивних прикладів її дієвості. Саме це стало приводом до збільшення кількості бажаючих мати страховий медичний поліс. На сьогодні 64 відсотки працівників електростанції уклали договори із страховими компаніями, які співпрацюють із Хмельницькою АЕС.

Наш кор.

ХАЕС: ДЕНЬ ЗА ДНЕМ



Станом на 21 липня 2021 року енергоблок №2 Хмельницької АЕС працював на потужності 983 МВт. За попередню добу енергоблоком вироблено 23,48 млн кВт*год електроенергії, а з початку місяця - 471,96 млн кВт*год електроенергії.

На першому енергоблоці ХАЕС тривала вісімдесят п'ята доба планово-попереджувального ремонту (ППР).

Радіаційний стан на промисловому майданчику та у прилеглих регіонах не зазнавав змін, знаходиться на рівні, який відповідає нормальній експлуатації енергоблоків, і не перевищує природних фонових значень.

"НЕЗВИЧАЙНО ЗВИЧАЙНА"



Тетяна Хлонь з дитинства знала, що пов'язе свою життєву стежу із Хмельницькою АЕС. Змалечку заглядалася на масштабні абрисы станції, які відкривалися дівчинці з міста, вони заворожували її своєю величчю. А ще там, у хімічному цеху, працював інженером з корозії металів тато, Мирослав Сергійович, тому донька охоче слухала розповіді батька про його непросту роботу, про відповідальність та престижність професії атомників. Каже, що вона та її старша сестра Ольга зростали в атмосфері шанси до роботи енергетиків. Коли Таня вперше потрапила на екскурсію на найбільше енергетичне підприємство регіону, була вражена кількістю трубопроводів, агрегатів, приладів, арматури, чіткою та злагодженою роботою колективу. Саме тоді, будучи школяркою Нетішинської ЗОШ №1, вирішила, що вступатиме на спеціальність, яка дозволить їй «хазайнувати» біля усього цього велетенського обладнання. Навпевно, це сприймається як перебільшення, що тенденція дівчинка так чітко окреслила свій майбутній професійний шлях, але це насправді так. Закінчивши школу, Тетяна постала перед подвійним вибором, адже вступила паралельно до двох вузів: Севастопольського інституту ядерної енергії та промисловості і Рівненського національного університету водного господарства та природокористування. На шалки терезів лягли спеціальності: «Хімія розсіяних металів та елементів на їх основі» і «Теплоенергетика». Остання стала твердим вибором дівчини. Моя співрозмовниця зауважує, що тоді ця спеціальність була досить популярною, на потоці навчалося багато студентів, серед переважної більшості юнаків десять відсотків складали дівчата.

«Зазвичай, спрацьовував стереотип, що це не зовсім жіноча професія, навіть

деякі викладачі скептично ставилися до нас, мовляв, побачимо, як ви будете згодом справлятися з усіма цими трубами-засувами-турбінами. А я, перебуваючи на практиці на Хмельницькій АЕС, зачаровано дивилася на цю металеву царину масштабного обладнання і приміряла на себе роль господині», – пригадує Таня.

Вона й нині переконана, що велику роль у житті відіграє справжнє бажання, яке мотивує людину на той чи інший вибір. Розповідає, що вчитися було важко, складно було розбиратися у купі термінів, не все розуміла, та згодом втягнулася, і процес, як то кажуть, пішов. Допомогала підтримка старших друзів, які уже працювали на Хмельницькій АЕС, вони ділилися досвідом і враженнями від своєї роботи.

Крім тата, старша сестра Ольга приступила до роботи в хімічному цеху. Отож, питання працевлаштування героїні публікації було відкрите у часі. Закінчивши вуз та отримавши диплом теплоенергетика, Тетяна у 2009 році переступила поріг уже багато в чому рідної для себе Хмельницької АЕС. Спочатку влаштувалася також у хімцех, колектив якого став своїм для вчорашньої студентки. Проте мрія перейти туди, де її спеціальність розкриється на усі сто відсотків, не полишала дівчину. Така можливість випала у 2011 році: Тетяна стала машиністом-обхідником з турбінного устаткування 5 групи, нині ж вона досягла найвищої кваліфікації у цій професії – 7 групи.

«Признаюся, коли переходила у турбінний цех, дуже переживала, бо колектив чоловічий, обладнання багато, деякі засуви досить важкі. Однак була приємно здивована доброзичливим ставленням до себе: чоловіки-колеги сприймають мене на рівних, як професіонала, не вважають, що дівчина нездатна розібратися в складних металевих механізмах. І порадою допоможуть, і плече підставлять у прямому значенні цього слова. Тепер я багато чого знаю і вмюю, стараюся сама допомогти молодим спеціалістам теоретичними та практичними знаннями, ділюся комплектами. Нині можна твердо заявити, що з обладнанням уже на «ти», проте щораз переконуюся, що вчитися потрібно кожного дня, адже від нашої щоденної роботи – уважної та відповідальної – залежить безпека АЕС. На зміні під час обходу ми повинні ретельно перевірити стан обладнання: зовнішній вигляд, справність перемикачів, насосів, критерії температури, тиску, вологості, наявність шуму та багато чого іншого. В полі нашої уваги – робочі місця ремонтного персоналу, дотримання ним правил техніки безпеки, попередження потрапляння сторонніх предметів до обладнання. Якщо під час ремонту обладнання розбирається, то деталі та запчастини мають бути акуратно і правильно складені та накриті. Під час ремонтних кампаній часто приймаємо обладнання перед його закриттям та введенням в експлуатацію на «естети-

ку», тобто чистоту. Потрібно критично ставитися до своїх дій, завжди себе перевіряти згідно з інструкціями, підтримувати та відшліфувати свої знання», – розмірковує Тетяна Хлонь.

Про те, що постійне навчання і вдосконалення персоналу – один із інструментів попередження помилок персоналу, база безпеки, стверджує і заступник начальника турбінного цеху по роботі з персоналом Володимир Рубас. Він наголошує, що у підрозділі усім без винятку можна навчатися і далі рухатися кар'єрними сходами, для цього тут створено належні умови, потрібно лише бажання і базова теоретична підготовка.

– В турбінному цеху працює 154 спеціалісти, серед яких 24 жінки. Якщо бути точнішим, то восьмеро працівниць складають інженерно-технічний денний персонал, а інші дві третини жінок – це оперативний персонал, 11 представниць якого працюють на береговій насосній станції, двоє жінок опікується системами безпеки на дизель-генераторах, а в машзалі працює три представниці прекрасної статі, одна з яких Тетяна Хлонь. Усі вони нарівні із чоловіками виконують свою роботу, тому ніяких претензій та нарікань до жіночої частини цеху з цього приводу ніколи не було, – каже Володи-



мир Борисович, і одразу ж доповнює себе, – навпаки, жіночим оком більше бачиться упущення, які могли допустити попередні зміни. Тож наші фахівчині працюють виважено, відповідально, можна сказати, по-материнськи ставляться до свого обладнання. Для них безпека та чистота на першому місці.

– Чи можна у вашому цеху жінці стати, наприклад, провідним інженером з управління турбіною?

– Знаєте, за попередні роки функціонування атомної енергетики склалося хибне враження, що високі інженерні,

оперативні чи керівні посади у нашій галузі можуть обіймати лише чоловіки. Це в корені невірне судження, все залежить від здібностей та підготовки людини. У нас на станції, зокрема і в турбінному цеху, гендерних нерівностей щодо кар'єрного зросту не існує. Інша справа, що є не так багато жінок, які бажать обійняти вищезгадані посади. Тетяна Хлонь може стати першою ластівкою нашого підрозділу: знань, навиків та бажання у неї вистачає, щоб бути інженером з управління турбіною. Усі шаблі робітничих посад вона пройшла, освіту відповідну має, чому б не спробувати себе, приміром, на блочному щиті управління? – розмірковує Володимир Рубас.

В розмові із Тетяною несподівано для себе з'ясував, що у тендітній та худорлявій дівчині криється фізично загартована та непересічна особистість. Таня майже десять років займається спортом, досягає досконалості у східних танцях (нещодавно на міжнародному фестивалі у Єгипті у складі української групи виборолла призове місце), а рік тому розпочала тренування... з акробатики на пілоні. Вона лише усмішкою реагує на мої вгору здійняті брови і лаконічно каже: «Ну, мушу ж я руки тренувати, щоб арматуру у машзалі відкрити чи закрити, бо часом доброї сили треба прикласти...».

А ще вона дуже любить читати: захоплюється науковою фантастикою, психологією, соціологією, є поціновувачкою творчості Лесі Українки, Олени Пчілки, філософської письменниці Айн Ренд. Взірцем у професійному житті вважає Марію Складовську-Кюрі. Як жінка і господиня любить дім і затишок, каже, що смачно зварений борщ дарує їй наснагу, а чоловіку – задоволення.

«Я незвичайно звичайна, – посміхається Таня, – люблю свою сім'ю і роботу, свої рослини, кицю, радію звичайним буденним речам. Коли сумно, стараюся дивитися на щось гарне. Рідко ображаюся на людей, просто намагаюся по-філософськи ставитися до вчинків і поведінки оточуючих».

Вона має одну мрію і багато цілей: просить у Всевишнього здоров'я своїм рідним людям і миру Україні, а до цілей, які ставить перед собою, рухається впевненими кроками.

...Колись студентку Тетяну Хлонь викладачка психології запитала, чи читала вона повість-притчу «Чайка на ім'я Джонатан Лівінгстон» Річарда Баха. «Так, – відповіла дівчина, – і я хочу бути тією чайкою, що живе і присвячує себе рідному берегу. В моєму випадку – це моє місто Нетішин, де народилася, виросла і мрію працювати, де живе моя сім'я...»

Тетяна Степанюк

КОМУНАЛЬНИКИ УСУВАЮТЬ ДЕФЕКТИ НА ТЕПЛОМАГІСТРАЛЯХ

Щорічно працівники комунального господарства Хмельницької АЕС реалізують низку технологічних заходів, які передбачені програмою підготовки до осінньо-зимового періоду. За словами його начальника Сергія Сніщука, цього року заплановано ремонт центральних теплових пунктів, магістральних теплових мереж. З п'ятого по чотирнадцяте липня було зупинено магістральні теплові мережі ДУ-600, ДУ-800, які постачають теплоносій для міських теплових пунктів. Вже розпочалися підготовчі роботи, у ході яких проведено гідралічні випробування згідно із затвердженою програмою. На це звертається особлива увага, бо тепломережі в Нетішині були введені в експлуатацію більше 35 років тому і мають певні дефекти. Декілька з них було виявлено на магістральних трубопроводах. Найбільше – в районі магазину «Ока». Там проведено комплекс аварійно-відновлювальних робіт, триває

підготовка до гідралічних випробувань, які засвідчать надійність проведення технологічних операцій та працездатність теплових магістралей на інших ділянках.

У ході розмови Сергій Володимирович Сніщук також повідомив, що усунення дефектів на теплових магістралях є завжди тривалою процедурою через використання різної техніки, спеціальних пристроїв та матеріалів. Тому постійно виникають нарікання споживачів щодо тимчасового припинення постачання у житловий сектор гарячої води. Але тут переконливим аргументом є те, що краще виявлені дефекти усувати влітку, ніж під час різкого зниження температури навколишнього середовища ризикувати комфортом жителів Нетішина.

Наш кор.
Фото Олександра Шустерука



МІФИ ТА РЕАЛІЇ ДОВКОЛА БУДІВНИЦТВА 3 ТА 4 ЕНЕРГОБЛОКІВ ХАЕС

Для України питання добудови двох енергоблоків ХАЕС є стратегічно важливим, адже це сприятиме енергетичній безпеці держави, доступності тарифу для споживачів, стійкості енергосистеми. Крім того, йдеться про створення тисяч нових робочих місць, що відчутно покращить соціально-економічний розвиток регіону розташування ХАЕС. З огляду на це економічна складова питання добудови енергоблоків атомної неодноразово висвітлювалась у різноманітних ЗМІ. Тим паче, що за різними оцінками, вартість цього проекту на сьогодні становить близько 80 млрд грн.

Держава таких коштів виділити не зможе, тому доводиться шукати інші джерела фінансування. На сьогодні відомо, що фінансування будівництва енергоблоків № 3, 4 Хмельницької АЕС можливо за рахунок:

- реалізації проекту «Енергетичний міст «Україна – Європейський Союз» (у формі державно-приватного партнерства) та інвестування коштів, отриманих від продажу електричної енергії, у будівництво енергоблоків №3, 4 Хмельницької АЕС;

- залученні кредитних коштів, зокрема експортного кредиту Чеського Експортного Банку;

- коштів, що будуть отримані від продажу електричної енергії, що виробляється на АЕС України;

- встановлення плати за послугу із забезпечення розвитку генеруючої потужності (ст. 29 Закону України «Про ринок електричної енергії»).

Щодо безпосередньо самого будівництва, то передбачається максимальне залучення вітчизняних підприємств не менше 70%, включаючи: підприємства науково-технічного та проектно-конструкторського профілю; підприємства промислового виробництва; підприємства будівельно-монтажного профілю; освітні установи.

Зокрема, основними українськими виробниками обладнання та систем енергетичних об'єктів, які планують залучити до виробництва для спорудження енергоблоків №3,4 ХАЕС, є: ВАТ «Турбоатом», м. Харків; ЗАТ

«КЦКБА», м. Київ; ЗАТ «Запоріжтрансформатор», м. Запоріжжя; ЗАТ «Імпульс», м. Северодонецьк; ЗАТ «Радій», м. Кіровоград; НВО «Моноліт» м. Харків; ВАТ «Сумський завод «Насосенергомаш», м. Суми; ХГПЗ ім. Шевченка; м.Харків; ТОВ «Вестрон»; м. Харків; ВАТ «Сумське машинобудівне НВО ім. Фрунзе», м.Суми; ВАТ «Мелітопольсь-



кий компресор», м. Мелітополь та ін.; АТ «СМНВО-Інжиніринг», АТ «Науково-дослідний і проектно – конструкторський інститут атомного та енергетичного насособудування»; ТОВ «ТіПіБіЕС Продакшн»; ВП «Атом-енергомаш»; ПрАТ «ІФА3»; Корпорація «Українські атомні прилади та системи» (Укратомприлад); АТ «Новокраматорський машинобудівний завод».

Важливо зазначити, що реалізація проекту добудови енергоблоків дозволить створити майже 700 додаткових робочих місць для ремонтного та експлуатаційного персоналу. На час спорудження енергоблоків буде велика потреба в людях, у розпал будівельно-монтажних робіт задіюватиметься до 6000 осіб. Взагалі, розбудова електростанції – це запорука життя міста.

Насамперед – це робочі місця, станом на зараз на нашому підприємстві працює 5200 осіб, понад 90% атомників і членів їх сімей проживають саме в Нетішині.

Зокрема, в техніко-економічному обґрунтуванні спорудження енергоблоків №3,4 ХАЕС вказано, що введення нових енергоблоків дасть змогу отримати:

- підвищення рівня електропостачання населення, комунальних і промислових підприємств;

- створення нових робочих місць в Україні, в тому числі для будівельно-монтажного персоналу;

- сприяння соціально-економічному розвитку як Хмельницької області, так і країни в цілому;

- збільшення потужності Хмельницької АЕС на 2094 МВт;

- вилучення з експлуатації фізично та морально застарілих генеруючих потужностей;

- збільшення надходжень до Державного, обласного, міського бюджету та фондів страхування, як під час будівництва так і при експлуатації енергоблоків №3, 4 ХАЕС;

- збільшення доходу до Державного бюджету на соціально – економічну компенсацію ризику населення зони спостереження;

- максимальне залучення українських виробників обладнання не менше 70%.

Передбачені в ТЕО витрати на розвиток соціальної інфраструктури в зоні спостереження ХАЕС становлять до 10% від вартості будівництва. Перелік конкретних об'єктів соціально-побутового призначення буде визначений на стадії «проект» за пропозиціями місцевих органів самоврядування в порядку, передбаченому законодавством.

У Нетішині передбачається будівництво реабілітаційно-го профілакторію та фізкультурно-оздоровчого комплексу. Ці об'єкти дадуть можливість забезпечити якісне оздоровлення працівників станції та членів їхніх родин, зняти соціальну напругу за рахунок залучення дітей та молоді до занять фізкультурою і спортом, а також послужать подальшому розвитку бази охорони здоров'я регіону в цілому.

Петро Костюк

ЕНЕРГОАТОМ ТА МІСТА-СУПУТНИКИ УКРАЇНСЬКИХ АТОМНИХ СТАНЦІЙ ПІДПИСАЛИ МЕМОРАНДУМ ПРО СПІВПРАЦЮ

20 липня ДП «НАЕК «Енергоатом» та міста-супутники українських атомних електростанцій – Енергодар, Вараш, Нетішин, Южноукраїнськ – підписали меморандум про співпрацю.

Від Енергоатома підпис під документом поставив тимчасовий виконувач обов'язків президента Петро Котін, з боку міст-супутників – міські голови: Енергодара – Дмитро Орлов, Вараша – Олександр Мензул, Нетішина – Олександр Супрунюк та Южноукраїнська – Валерій Онуфрієнко.

На заході також були присутні керівники чотирьох атомних електростанцій: т. в. о. гендиректора Запорізької АЕС Дмитро Вербицький, т. в. о. гендиректора Южно-Української АЕС Ігор Полович, генеральні директори Рівненської АЕС Павло Павлишин і Хмельницької – Андрій Козюра.

«Нам вкрай важливо посилити співпрацю, щоб усунути проблеми комунікації та скоординувати роботу щодо вирішення нагальних питань соціально-економічного розвитку міст-супутників і підприємств атомної енергетики», – сказав керівник Енергоатома Петро Котін.

За його словами, багаторічна успішна робота Енергоатома дала змогу створити в містах-супутниках атомних електростанцій, де проживає понад 200 тисяч громадян України, значно кращі умови життя та загалом досягти вищих показників економічного розвитку і соціального забезпечення, ніж у багатьох інших вітчизняних містах. Середньомісячна зарплата атомників вдвічі, а то й утричі перевищує середню заробітну платню по Україні. Тому значно нижчими є тут і міграція робочої сили та показники безробіття.

Комплексний підхід до вирішення гострих питань міст-супутників є однією зі складових соціальної політики Енергоатома. «На утримання й експлуатацію об'єктів житлово-комунального і соціально-культурного призначення протягом трьох останніх років компанія витратила майже 900 млн гривень», – зазначив очільник НАЕК.

Своєю чергою міські голови та керівники атомних станцій окреслили низку проблем, розв'язання яких потребує втручання з боку НАЕК:

- повернення 30-відсоткової пільги на оплату за електроенергію для громадян, які проживають у 30-кілометровій зоні українських атомних станцій (йдеться про мешканців не лише міст-супутників, але й численних сіл, куди через близькість до АЕС не підведено газ);

- борги перед комунальними підприємствами й атомними станціями, що накопичувалися роками;

- покращення фінансування місцевих лікарень та медико-санітарних частин (зокрема, наразі всі міста потребують сучасних мамографів тощо);

- розвиток інфраструктурних і соціально значущих проектів на рівні місцевих громад.

У рамках підписаного меморандуму буде створено Координаційну раду, до складу якої увійдуть представники Енергоатома, атомних станцій та органів місцевого самоврядування міст-супутників АЕС. Вона опікуватиметься вирішенням нагальних питань:



- ефективної співпраці з органами державної влади для спільного захисту інтересів міст-супутників та атомних станцій;

- спільної підготовки й реалізації програм і проектів соціально-економічного розвитку міст-супутників та їхньої синхронізації на державному, обласному й місцевому рівнях;

- вирішення інших проблем, передусім у галузі житлово-комунального господарства;

- проведення роз'яснювальної роботи стосовно інвестиційних проектів і програм розвитку НАЕК «Енергоатом».

«Співпраця в рамках Координаційної ради суттєво поліпшить взаємодію між міською владою та Енергоатомом для розвитку соціальних, економічних, культурних і спортивних програм, спрямованих на поліпшення якості життя в містах-супутниках атомних станцій», – резюмував Петро Котін.

ПРАЦЮВАЛИ ЕКСПЕРТИ З ЕНЕРГОНАГЛЯДУ

Нинішній та попередній тижні були насиченими для Хмельницької АЕС в плані візитів, адже на енергопідприємстві працювали групи експертів, які перевіряли атомну електростанцію за різними напрямками. Зокрема, з 12 по 23 липня фахівці ХАЕС співпрацювали із Державною інспекцією енергонагляду України. Як зауважив начальник відділу нагляду по Південно-Західному регіону – головний державний інспектор управління нагляду за електроенергетичним обладнанням Департаменту державного нагляду за експлуатацією електричних станцій та мереж Юрій Плюшко, цьогогоріч це була перша комплексна перевірка згідно із новими затвердженими постановами Кабміну, вимогами правил та інших нормативно-правових актів і нормативних документів з питань технічної експлуатації електричних станцій і мереж.

Основна увага інспекторів була зосереджена на перевірці електротехнічного стану устаткування енерге-

тичного об'єкта. А саме, обладнання так званої неядерної частини: обстеженню підлягали розподільчі пристрої 750 та 330 кВ, а також пристанційний вузол блочних трансформаторів в частині технічної експлуатації, ремонту та виробування, згідно з вимогами Правил технічної експлуатації електромереж та Правил улаштування електроустановок. Під час перевірки був проведений аналіз розпорядчої та виробничо-технічної документації на відповідність законодавчо-нормативним вимогам.

– Ми вже здійснили інспекцію Укренерго, Укргідроенерго. На даний момент також знаходяться на завершальній стадії перевірки ВП РАЕС, ВП ЗАЕС та ВП ЮУАЕС. Хоча зауважити, провівши деякі паралелі з іншими підприємствами, що на Хмельницькій АЕС комісія засвідчила високий рівень кваліфікації персоналу. Перевірялась не лише технічна складова, тобто обладнання, а й фаховий рівень оперативно-диспетчерського, експлуатаційного персоналу та

персоналу, який виконує технічне обслуговування даного обладнання. Безпечна експлуатація електроустановок і загалом усього обладнання на ХАЕС є пріоритетом у роботі вашого персоналу. Наразі виконано певну частину ремонтних робіт, робіт з підготовки до осінньо-зимового періоду, які ми проінспектували, – наголосив Юрій Плюшко.

Такий плановий захід державного нагляду здійснюється раз у два роки, тому інспектування Хмельницької АЕС, як об'єкта електроенергетики, попередньо буде заплановано на 2023 рік, а за результатами нинішньої перевірки буде видано акт із зауваженнями та рекомендаціями, заходи на усунення яких будуть розроблені із термінами виконання, погодженими Державною інспекцією енергонагляду України. Як зазначив Юрій Плюшко, низка несуттєвих зауважень була вже усунена на момент проведення комплексної перевірки.

Тетяна Степанюк

У НЕТИШИНІ ФУТБОЛ В ПОШАНІ

Стадіон Хмельницької АЕС безперечно в числі кращих у регіоні. І він пам'ятає часи, коли на футбольне поле виходив основний склад грандів українського футболу, аби позмагатись у двобої і з переможцем Кубка України Шепетівським «Темпом».

Приміром, Микола Панасюк у замітці від 19 квітня 1991 року пише, що «гра вийшла на диво цікавою і захоплюючою. Чотири безвідворотних м'ячі побували у воротах мукачівського «Приладиста». Двічі відзначився Олександр Довгалець. У наступному матчі була гра з Івано-Франківським «Прикарпаттям». Тут гості триумфували із рахунком 2:1».

Звідки ж узявся Шепетівський «Темп», що дістався вершин у нашому футболі?

Клуб заснований у 1990 році в Шепетівці під назвою «Темп» при місцевому однойменному кооперативі з ініціативи Джумбера Нішніанідзе. Він став президентом клубу і повністю фінансував всі його витрати.

У 1990 році команда брала участь у чемпіонаті України серед аматорських команд, у зональному турнірі команда вперше посіла 1 місце, випередивши такі команди як «Приладист» Мукачеве, «Нива» Бережани, «Підшипник» Луцьк та інші. У фінальному турнірі, де грали переможці 6 зон, «Темп» зайняв 4 місце, пропустивши поперед себе «Автомобіліст» Суми, «Маяк» Очаків та «Сталь» Комунарськ. Але у зв'язку з розширенням української зони Другої Ліги СРСР всі учасники фінального турніру отримали підвищення у класі.

Перед сезоном 1991 року команду очолив відомий тренер Іштван Секеч, якому допомагали його брат Василь та шепетівчанин Віктор Кушко. До команди прийшли відомі гравці, які мали досвід виступів в професійному футболі: Сергій Сечин, Олександр Бондаренко, Геннадій Повар, Олександр Довгалець та Сергій Аргудяєв. Також за команду грав відомий нині тренер Олег Федорчук. Проте команда зірок з неба не хапала, і в підсумку зайняла 9 місце серед 26 колективів, що для дебютанта було дуже непогано. 27 листопада 1991 року «Темп» став володарем Кубка УРСР, перемігши в фіналі рівненський «Верес» – 2:1 і 1:1. Це був останній розіграш кубка, так як на момент фіналу Україна вже здобула незалежність.

Завдяки цій перемозі команда отримала право виступати у вищій лізі першого незалежного чемпіонату України. Тренером залишився Секеч, але підсилення складу не відбулося і команда важко було конкурувати з такими командами як «Шахтар», «Чорноморець», «Таврія», «Карпати» та інші. В результаті команда посіла останнє місце в своїй підгрупі і втратила місце у вищій лізі. Кращим бомбардиром став Олександр Довгалець, який забив 4 з 9 забитих командою голів.

Сезон 1992/93 років команда почала в першій лізі з новим наставником. Ним став відомий спеціаліст Зая Авдиш. Але вже в у вересні його змінив Юрій Войнов. Він теж протримався недовго – лише до



кінця року, з січня команду очолював вже Сергій Доценко. До команди прийшло кілька легіонерів з ближнього зарубіжжя, серед яких виділялися гравці збірної Білорусі Сергій Гомонів та Геннадій Кондратьєв, які були добре відомі завдяки виступам за мінське «Динамо». Це дало результат і «Темп», незважаючи на тренерську чехарду, зайняв друге місце пропустивши вперед лише вінницьку «Ниву». В боротьбі за 2 місце шепетівці випередили такі команди як «Нафтовик» Охтирка, «Ворскла» Полтава, «Прикарпаття» Івано-Франківськ та «Поліграфтехніка» Олександрія. Кращим бомбардиром команди став Ігор Коляда. Разом із Романом Григорчуком з 26-ма забитими м'ячами (у 42-ох матчах) він став кращим бомбардиром сезону в першій лізі. У півзахисті грали відомі по виступах за «Металіст» та «Дніпро» Ігор Талько та Юрій Кривченко. А в захисті грав Арсен Аваков, який пізніше розкрився як бомбардир.

Тож наступний сезон команда знову почала в еліті українського футболу. В команді відбулася зміна тренера – ним став Леонід Ткаченко, який тривалий час очолював харківський «Металіст». Команду покинули нападники Кондратьєв (правда він встиг провести 3 матчі і навіть забив 1 гол) та Коляда, який поїхав підкорювати ліванський чемпіонат. Разом з Ткаченком прийшло відразу кілька колишніх гравців «Металіста»: Яловський, Деревинський,

Колоколов, Ралюченко та Сусло. Пару форвардів склали Аваков та Сергій Скаченко, який в підсумку став одним з кращих голеадорів ліги, забивши 13 голів. Також в команду прийшло кілька грузин-

вистачило «Темпу» до рятівного 16-го місця і він знову понизився у класі.

А у Нетішині футбол прижився і продовжує успішно розвиватись.

В далекому 1980 році нетішинська команда «Енергетик» вперше взяла участь у обласних змаганнях. Назва команди змінювалась, але незмінним залишалось бажання досягнення майстерності. Спочатку команда називалась «Горинь», згодом «Будівельник», далі «Протон» (представляла УБ ХАЕС), а з 1986 року «Енергетик» (ХАЕС). Уже з перших років участі в чемпіонаті області команда неодноразово перемагала грандів змагань футбольні колективи м. Хмельницького, Волочицька, Дунаєвця. В 1987 році «Енергетик» досяг кращого результату: набрав найбільше очок, забив багато голів і виборов перше місце, 1993 року команда знову виборола перше місце, а 1996-го була другою... Зазначимо, що останні два сезони поспіль команда «Енергетик – Миклуш» є чемпіоном Хмельниччини у своєму класі.

Футбольна секція ДЮСШа була заснована 1986 року. При КДЮСШ організовано 9 дитячих груп і дві групи при ФК «Енергетик». Юнацька команда КДЮСШ-«Енергетик» 1995 року виборола 1 місце з міні-футболу у чемпіонаті «Граємо за Україну разом», в цьому ж році в дитячо-юнацькій лізі була другою в області, а 1997 року отримала 1 місце в обласних змаганнях...

Чимало знаних футболістів виховано тут. Два тренери нині носять звання заслужених – Володимир Моцюк та Володимир Восьний.

Гравця київського «Динамо» та національної збірної з футболу Віталія Косовського представляти не треба – довгі роки він був кращим півзахисником відомого клубу, згодом тренером «Ворскли». А основи майбутніх успіхів було закладено у КДЮСШ м. Нетішин.

У складі молодіжної збірної країни виступав Валерій Федорчук, який у сезоні 2014/15 років у якості півзахисника ФК «Дніпро» брав участь у фіналі Ліги Європи, а наступного сезону у складі київського «Динамо» виборов Суперкубок України. Останніми роками в місті проводиться традиційний турнір на призи цього вихованця нетішинського футболу. Чемпіоном світу 2019 року серед молоді став Олексій Халхлов. Олексій – вихованець Володимира Восьного. Нетішин був базою для його зростання, як і для сотень інших юнаків.

Звичайно ж, поява на футбольному полі майстрів шкіряного м'яча сприяє популяризації цього виду спорту. А ветерани київського «Динамо», інших провідних клубів України були у Нетішині неодноразово.

На знімку: ветерани українського футболу на оглядовому майданчику ХАЕС; підраостає зміна.

Фото з архіву Віктора Гусарова



ник президента Ревас Дзодзуашвілі. Разом з тренером прийшло ще кілька грузинських виконавців, але їхній рівень майстерності був не надто високим. Лідерами колективу залишилися брати Капанадзе, у воротах непогано стояв Олег Колесов, який був першим чемпіоном України в складі «Таврії». Також непогано грою запам'ятався захисник Георгій Чіхрадзе, якого пізніше запросили в донецький «Шахтар». У підсумку одного очка не

ПОПОВНЕННЯ

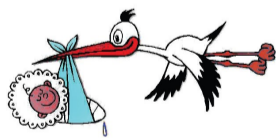
З 14 по 21 липня 2021 року в акушерському відділенні Нетішина народилося 4 немовлят: 2 дівчинки і 2 хлопчики. Нетішинських немовлят цього разу 3: 1 дівчинка і 2 хлопчики.

Мамою найбільшої новонародженої дитини стала нетішинка Ірина Анатоліївна Степанюк.

Її синочок народився вагою 4250 грамів при зрості 57 сантиметрів.

Щиро вітаємо батьків з поповненням у сім'ї.

Дані на 9 годину 21 липня 2021 року.



Перспектива

Розповсюджується безкоштовно

30100, Хмельницька обл., м.Нетішин, вул. Лісова, 6, редакція. Гол. редактор В.П. Гусаров, тел.: 6-37-84
Тел.: редактор 6-37-85; кор-т: 6-37-86; www.xaes.org.ua; E-mail:gusarov.viktor@khnpp.atom.gov.ua

Засновник - адміністрація і трудовий колектив Хмельницької атомної електростанції

Зам. 1750. Тираж 1000 екз. Обсяг 1 д.а. Набір і текстові діапозитиви виготовлені у ДОД ЦГЗ ХАЕС.
Віддруковано «ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ», м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14. Свідоцтво про реєстрацію серії ХЦ № 200 від 25 жовтня 1994р.